

متن پرسش

با سلام خدمت استاد: چگونه است که در کتاب فلسفه پایه ۱۲ هم گفته که صدرا فلسفه خود را حکمت متعالیه نامیده و فیلسوف را حقیقت جو و حکیم معرفی کرده است. حالاباید گفت مکتب صدرا، فلسفه ای است که شامل: استدلال شهود فقه است یا باید گفت حکمت متعالیه شامل: فلسفه عرفان فقه است؟ همچنین در این کتاب فلسفه پایه ۱۲ هم گفته که مکتب فلسفی اشراق هم استدلال دارد هم شهود. خب حالا باید گفت فلسفه اشراق، استدلال و شهود رو با هم داره یا بگیم مکتب اشراق هم فلسفه داره هم عرفان؟ همچنین در این کتاب آمده که عرفا به استدلال توجه چندانی ندارند و تنها راه وصول به حقیقت رو شهود باطنی میدونند و همواره عقل رو تحقیر می کنند. خب این رفتار عرفا افراطه یا نه؟ اما در جای دیگه شنیدم که عرفا در مرحله دوم به استدلال اعتقاد دارند و فلسفشون همون عرفان نظری هستش. آیا عارف با صوفی تفاوت دارد اگه داره چیه؟ پس استاد متوجه شدید که بنده فرق فیلسوف و عارف رو گیج شدم و اگه فیلسوف راه کسب حقیقت رو استدلال میدونه و عارف شهود میدونه پس چرا تو این کتاب گفته که صدرا فلسفه اش رو، حکمت متعالیه نامیده؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. حکمت متعالیه در عین اصالت‌دادن به عقل و استدلال، متوجه است که آنچه عقل می‌فهمد قابل درک با قلب نیز هست و به یک معنا، صورت کامل‌تر همان مکتب جناب سهروردی است. ولی عارف، از ابتدا سعی دارد با چشم قلب به حقایق نظر کند، هرچند عقل را تعطیل نمی‌نماید. ۲. بین صوفی و عارف از نظر سلوک، تفاوتی نیست. موفق باشید